

Aşk şiirlerinin çoğunda, dönemin mizah dergilerindeki şiirlerde de sıkça rastlanan uçarı ve çapkınların espri yüklü gönül maceralarını dile getirmiştir. Mütareke yıllarından itibaren mizah dergilerinde yazmaya başlayan şair zamanla tamamen mizah ve hiciv alanına kaymış, edebiyatımızda özellikle Akbabâda yayımlanan manzum hicivleri ve mizahî tarzdaki yazılarıyla tanınmıştır. Yusuf Ziya, Türkçe'yi ustalıkla kullanmıştır.”⁶

*Bulsam, bir sihirli anahtar bulsam,
Toprak kilidini açsam dünyanın,
Çözsem düğüm düğüm muammasını
Ölüm denen sonsuz, büyük rüyanın!*

*Gelse bahçe bahçe mevsimler dile,
Ağaçlar, çiçekler konuşsa biraz:
Kimdir şu dallarda kızıl gülleri
Böyle alev alev yakan sihirbaz!*

*Bulsam, bir sihirli anahtar bulsam,
Ne yıldızlar için ne güller için!
Alnı eşiğinde bekleyenlere
Açılmak bilmeyen gönüller için!*

Eserlerinde açık, yalın, sade bir dil kullanan Yusuf Ziya Ortaç, İstanbul Türkçesini başarıyla kullanan yazar ve şairler arasında yer alır. Kıvrak ve akıcı üslubuyla edebiyat camiasında kendisinden söz ettirmiştir. Adeta bir üslup ustasıdır o. Aynı zamanda Türk Edebiyatının en önemli mizah yazarları arasında yer alır. Ortaya koyduğu eserlerinde daha çok aşk, doğa, kadın, ölüm, aile, kahramanlık, vatan ve millet sevgisi konularına yer verir. Ziya Gökalp'in telkiniyle aruzdan hece ölçüsüne geçen Yusuf Ziya Ortaç'ta Faruk Nafiz Çamlıbel'in etkilerini görürüz. Lale Devri'ni konu alan 'Binnaz' isimli tiyatro eserini de hece ölçüsüyle yazmıştır. Darülbedayi sahnelerinde oynanan bu üç perdelik tiyatro oyunu edebiyatımızda ve Türk tiyatro tarihinde hece ölçüsüyle yazılmış ilk manzum tiyatro eseri olarak kabul edilmiştir. Beş Hececi, şair, yazar, mizahçı, öğretmen, gazeteci, yayımcı, milletvekili kimlikleriyle karşımıza çıkan Yusuf Ziya Ortaç hikâye, roman türünde de eserler vermiştir. O, Millî Edebiyat Akımı içerisindeki önemli isimlerden birisidir.

6 Alaattin Karaca, "Ortaç Yusuf Ziya", *TDV İslam Ansiklopedisi*, C. 33, İstanbul 2007, s. 402-403.

Siz 'O'sunuz, 'O' Sizziniz

● Hakan Hadi Kadıoğlu

*Feryat ve figanımdan beni şair sandınız
Oysa gül meclisinde duada, mağşuşum ben*

En kederli anında insanın başını koymak için uzatılan omuz olur ya... Hani kederinizle birlikte ağlamak ister, hatta sizinle ağlar ya... İçinizi ısıtan ve ümitlerinize kapılar açan sınımsız gözlerle bakar ya...

Bazen işler ters gider, istediğiniz gibi olmaz. Her şeyin sonunun geldiğini düşünür, hepsi buraya kadarmış dersiniz. İşte tam o anda 'O' çıkagelir. Elini uzatır, gönlünüzü açar; hadi tekrar, yeniden başlayalım der ya...

Saat kimi zaman hiç ilerlemez, vakit bir türlü geçmez olur. Uzakıkça uzar, bir türlü sonu gelmez, sanırsın. Bazen de kısalır, bir türlü yetmez olur sana. Anlamak mümkün değildir. Birisi senin için zamanı daraltıp genişletir; seni her halde rahatlatır.

Gecenin bir vakti apansız uyanırsınız. Evde iseniz ev arkadaşınızın, yurttan ise oda arkadaşınızın sırtını örtersiniz ya... ya da eşinizin, çocuklarınızın, kardeşlerinizin...

Onlar selamette olsunlar, muhafazada olsunlar istersiniz ya... 'O'nun gibi...

İşte 'O' sizziniz, siz 'O'sunuz!

